

پبلشر عبدالحمید الکریم پرنٹنگ پریس پبلیشنگ ہاؤس، 302 قمر ٹور، یونیورسٹی کیمپس فیزا- جناح روڈ، کوئٹہ، گلگت بلتستان

یکمئی 2020ء

خواری کش آتامدے

راج اسے ناشاد کامی ٹی غٹ آن بھلا دو مزار کار تا مریک۔ ہندا سوب ء کہ پارہ مزار کار ملک اسے نا خاص انگا تمبہ مریک۔ ہندا ہمو کہول ء ہرانا سوب آن شاد کام ء راج اس اڈ بلیک۔ 1886 ء ٹی شکا گونا خواری کش و کشاریک تینا جان تے ندر کرسا مزار کار تا آجت ء روشنائی کنگنگ نا کوشت کریر۔ داند مرمتنگ متخین اٹ اسد بھلا بھلو قربانی اس نس۔ ہندا سوب ء کہ ایونو ہم اوقتا ندر متنگ نادو آن مزار کار کہ ہژدہ گھنڈہ نا جاگہ غا ہشت گھنڈہ ڈیوٹی کیرہ۔ وخت اس کہ 1886 ء آن مست ہندا مزار کار تیان دے اٹ ہژدہ گھنڈہ کاریم بلنگ کہ۔ یکمئی نادے ء اڈ متنگ نا کل آن بھلا سوب یادادے انا اڈ متنگ نا غٹ آن بھلا مسخت دادے کہ مزار کار تا حق آتے کن خواست کنگنگ ء جہانی سامراجی استعماریت و فرسودہ سرمایہ دارانہ نظام نا برخلاف توار بڑزا کرسا مزار کار تے اوقتا حق آتے تنگ کن زور شاغنگے۔ متخین اٹ مزار کار آن بیدس ملک و قوم آتا شاد کامی نا گمان بق اسے نادرک ایٹک۔ دادے مزار کار تے دا سخ ایٹک کہ اوقظ ظلم و جورانا برخلاف بش مرساتینا حق آتے پلنگ کن جہد و کوشت کیر۔ ہیبت دادے کہ ایونو شاد کامی نا غٹ آن بھلا سوب مزار کار ء و لے

مزار کار ء ایونو ہر انظر اٹ ہنگنگ دا ہم دنیا ٹی زندمد یفوک آخلقت کن کاظم ہر فوک ء سوب اسے۔ جہاز آن بلیس نا چنکا چنکا گڑا تا ایجاد مزار کار تیان بیدس متنگ کپک۔ و لے مزار کار نا حالیت دادے کہ ایونو ہم اوانچ آک اڈنگو ء۔ اڈی خلنگ کن دسک انا کچ ہم و سیلہ اف۔ وخت اس کہ ہندا ہی مزار کار تا سرک و رہبر آک لینڈ کرور آتیب چرینگرہ۔ ایونو ہم مزار کار نا چنکا گچین آ تعلیم دوئی کنگنگ آن محروم ء۔ جوان انگا ہسپتال آتیب درمان متنگ کپک۔ جوان ء شارسایت زندمد یفنگ نالاح نکلنگ کہ۔ ایونو ہم مزار کار ء ہمو وڑاٹ ہنگنگ ہراوڑ کہ اونا حق مریک۔ ایہن تو گرج دا گڑا نا کس کہ مزار کار ہم شاد کام ء ندر اس تدیفوس و لے انت پانگنگ کہ مزار کار نازی آ مزار کار ظلم کیک۔ آقا نا غلامی ٹی اسد مزار کار اس داخس مونی کا کپک کہ او آقا کن تینا ہم کوپہ غا خلقت ء شیف خلنگ و او دے بدر کنگنگ آن بیدس اونا زند ء عذاب کنگنگ اٹ بچ ء کسر اس الپیک۔ گڑا گرج دا گڑا نا ء کہ مزار کار تا تقدیر ء بدلیفنگ کن فرسودہ سرمایہ دارانہ نظام و ایو ظلم و جور آتا برخلاف توار بڑز کنگنگ ء اوقتا البیری کن کسر کنگنگ ء ہندن مزار کار تا سرک و راہشون آتے ہم ہرا کف کہ مالک آتے مقدس آقا جوڑ کرسا اوقتا سے جوڑ مسنؤ و اوقظ تینا مزار کار اہلیم تا ظلم آکنا کسر جوڑ کنگنگ ء، اوقھیان ہم پرتھو لمی ء۔

”تلاش“ واداریہ نویسی

..... یوسفی بلوچ.....
 ”تلاش“ نا واداریہ نویسی آ ہیبت کنگنگ آن مست ن ہرن کہ اداریہ ہرا نوشت ء پارہ و دان مسخت انت ء؟
 کناتینا مطالعہ داخس تالان اف، نئے علمی و فکری بصیرت داخس کشادہ ء۔ ہندا کناتینا مطالعہ داخس تالان اف، نئے علمی و فکری بصیرت داخس کشادہ ء۔ ہندا خاطر آن ای دن ء بھلو واپتی ء علمی و فکری مقالہ یا نوشت اس سرچ متنگ کنگنگ کنگنگ کس کہ ”تلاش“ نا کار کڈ کڈز کہ۔
 اداریہ اخبار ناروج پانگنگ، پرنٹ میڈیا ٹی داخل آن زیات مشکل انگا کاریم خیال کنگنگ۔
 اداریہ خان مراد ہمو نوشت یا تحریر ہر اک مدیر نا کڈ آن مریک، و لے مدیر نا دا نوشت بچ اخبار نا پالیسی خیال کنگنگ۔
 اداریہ خان ادارہ نا سوچ، فکر، نظریہ و زندوبودنا وراث پمداری نا ڈرک لگک۔
 اداریہ ہیبت خراس مقف ملکن دان مسخت خیر، حکومتی پالیسی، کار کڈ و کرنٹ انجیر نا زنی آ تینا خوانوک آتا ہوشوئی کنگنگ ارے۔
 ڈاکٹر مکین علی چاری تینا کتاب ”اداریہ نویسی“ ٹی نوشت کیک کہ ”ماہرین نے اداریہ کی کوئی حق تعریف متعین نہیں کی بعض اداریہ نویسوں کے قول کے مطابق ”اداریہ اخبار کے رجحانات کو شعوری اور مربوط شکل میں پیش کرنے کا نام ہے۔ بعض مدیر اسے حالات حاضرہ پر اخباری رائے“ قرار دیتے ہیں۔ او کچھ اسے حالات حاضرہ پر مدیری رائے تصور کرتے ہیں۔“
 وخت اس کہ ہندا کتاب انی کاہل جی مرنا حوالاٹ پانگنگ لے کہ ”اداریہ اس مضمون کو کہتے ہیں جو کسی ہنگامی موضوع پر لکھا گیا ہو اور جس میں قاری کی سوچ ایسی راہ پر ڈالنے کی کوشش کی گئی ہو جو مضمون نگار کے خیال میں صحیح راہ ہے۔“ مسٹر میکس برنو نا

اسد زانت کار اس تینا علم عقل و زانت انا زنی آ بھاز گمر کریک۔ چن تے ایٹن الدین کس، و لے ہندا علم و زانت انا بابت اٹ ”دانا نا چن اٹ چنی کس۔ پارہ کہ کمرسان کن جوان اف، دا اسد سادہ دے بے شرف کیک۔ دانا ہر بندرغ تون باخلگک۔ وخت نا وخت امر ء مجلس اس مروس، دانا تینا چچی راسی آ سوچ آتے ایوفا مون آ سخا کہ۔ سلیم دانا نا سنگت کس۔ اسد دے دانا ء پارے کان دیونے بادشاہ نا دربار آچٹ بادشاہ تون درتی راسی مرک۔ سلیم بادشاہ نا دربار اٹی درباری نا خدمت گارس۔ بادشاہ نا علم نا سفت ء بھاز بنگکے، متنگ کیک بادشاہ نے انعام اس ایٹے۔ دانا سلیم دا ہیبت ء آن کرے۔ او شام انا بادشاہ نا دربار آ ہنار۔ بادشاہ نا دربار اٹی ہر بندرغ اسد ہیبت اسد وار سوچا گڑا ہمو ہیبت ء کریک۔ دانا ہندا بایلس کش مش بس پارے بادشاہ سلامت ایونکل دربار آن اسد سوچ اس کنگنگ خودہ۔ بادشاہ پارے بھاز جوان کترینا سوچ ء۔ دانا پارے سوچ دادے کہ نم کئے دا پاد یونیا ٹی کل دلیر دیویر ء؟ بادشاہ کل درباری تے پارے ہر کس دا سوچ انا ورندی ء۔ پارے او دے کنا پارہ خان انعام سہینگک۔ بادشاہ نا دربار اٹی اسد پیویر ء بندرغ اس ہم تولوک کس۔ جیرا گڑا پارے دنیا ٹی کل آن زیات دلیر..... نیازی..... ء۔ جیرا گڑا نا دا ہیبت آ دانا سخا و دربار اٹی اخد بندرغ سرکل رخار۔ دانا پارے نیازی تینا سیتا خان ہم خلک نی امر پاسہ نیازی دنیا ٹی کل آن زیات دلیر ء؟ جیرا گڑا پارے نم ہیبت کورجو ہر چنا ناودی متنگ نیازی کن اسمرک اسے۔ و لے دانیازی دلیری ء کہ او وار وار ہندا

دانا
 ندریم بصیر مینگل
 مرک آن گدرینگک۔ دا ہم اسد چن چنا سے نا خواست کار مریک۔ او چا کپک کہ چندری نیازی ک چندادی متنگ نا وخت آ تینا زند آن دوسلاو۔ جیرا انگا نا دا ورندی آن بادشاہ بھاز خوش مس جیرا انگا ء انعام تس۔
 بادشاہ پارے جیرا انگا داسد نے حق ءنی دانا خان سوچ اس کر۔ جیرا انگا پارے بادشاہ سلامت ای دانا خان مس سوچ کیوہ۔ و مسد دے آن گڈ ورندی خودہ۔ اولی سوچ، دے دنیا نا کل آن بھلا دروانت ء؟ اڈی سوچ، دے دنیا نا کل آن بھلا راسکی انت ء؟
 مسٹی سوچ، دے دنیا نا کل آن ہننن آ گڑا انت ء؟
 بادشاہ پارے جیرا انگا داسد نے حق ءنی دانا خان سوچ اس کر۔ جیرا انگا پارے بادشاہ سلامت ای دانا خان مس سوچ کیوہ۔ و مسد دے آن گڈ ورندی خودہ۔ اولی سوچ، دے دنیا نا کل آن بھلا دروانت ء؟ اڈی سوچ، دے دنیا نا کل آن بھلا راسکی انت ء؟
 مسٹی سوچ، دے دنیا نا کل آن ہننن آ گڑا انت ء؟
 بادشاہ پارے جیرا انگا داسد نے حق ءنی دانا خان سوچ اس کر۔ جیرا انگا پارے بادشاہ سلامت ای دانا خان مس سوچ کیوہ۔ و مسد دے آن گڈ ورندی خودہ۔ اولی سوچ، دے دنیا نا کل آن بھلا دروانت ء؟ اڈی سوچ، دے دنیا نا کل آن بھلا راسکی انت ء؟
 مسٹی سوچ، دے دنیا نا کل آن ہننن آ گڑا انت ء؟

لہنا ہیبت آک

..... اسے ڈی بلوچ.....
 کنا 8 ہشت سال نسک، ای کوڑی ٹی تینا ماما تون نس۔ اسخے کہ ماما ء کنا اولیاد اولک، گڈ کوڑی آس ای بھاز خوش مس کولے نس۔ اسخے کہ داوا ان مسخت کئے اولک کہ کنا لم باوہ دیویر ء؟ ارا ٹی رمانفت ہندن نسک نہن ماما تے ابا پاریند و مای تے لم۔ دچچانت ہیبت اسے آلم غان اونا ایٹک غصہ کریر۔ ولہ کنا دو ء بلک و آشن آسرس۔ ماما کنا رنداٹ او دے خوش کنگنگ کن بھاز منت کرے۔ و لے لم خندا پکا نسک۔ اسٹ تو بھلا ایڑہ نسک، و کس اونا ہیبت ء رڈ کونکہ۔ آخر ماما بوغا و پارے ایڑہ کان ارا مانا، غصہ کپ۔ لمہ بھاز آرام اٹ تینا چنکا بھلم ء پیہ کرے کہ کنا پنگ بھاز اٹی ء، ای غصہ افٹ۔ بیوس مس ماما کنگ بلنگ کن ہنا۔ لمہ پارے تے کن تون پیہ اسے۔ ای ہیبت بلوہ۔
 ماما بھاز خندا کرے، و لے لم کنگ بلک۔ و ماما خان موکل کرے۔ ریل راہی مس، ای بچ پیہ مسٹ کہ ماما اسخے بوغا کہ و انت ہیبت اسے آن لہ غصہ کرے؟ ریل راہی متنگ آن مسٹ کئے لمہ پارے ابا ریل اٹی انت اس کہ گڑا سودا مریرہ، او بھاز خراب ء۔ داسخے کوئی اف نا جوڑ مریرہ۔ ای لمنا ہیبت ء خف تویرٹ۔ ہندن ریل راہی مس ای چنکا چنا، ہرا گڑا سودا کرک آ بلک، بولل کئی ٹانی کینا ایو ایلی کوئی آ گڑا، ای ہرا، و لے لمہ ء پاؤفہ کئے گڑا سن ہیبت۔ اسخے کہ لمہ کرس، و لے مس ای لمہ غا ہرا انداو کئے اجمراٹ ہرا کہ ای چپ کریر۔ گورنا سیٹ آسہ غاوت اس تولوک نسک۔ او کئے گڑا سن کنگنگ نا ترہ، لمہ پارے آخا کنا ماما نا تہب خراب مریک، دا گڑا تے لکپ، او کئے اولدما ہر اٹ ہرا کہ، ای بچ پیہ مسٹ کہ لمہ انت آن دن کنگنگ اٹی ء۔ ہندن کوڑی آن ء ایما ندری سچائی و کٹ منٹ نا ہندا او جیکب ابا سکنا ہا بارننگ گڑا پڈ تون تن نیمہ عاجبب آخا بچین آسرس۔ بھاز رخ نسک، ای خیال کریت کہ داسہ نا گنگ (کچی) آسوار مروں، و زوارا غا سر مروں، و لے

کل آن بلا دورہ، (زندگی ء) زندانا کل آن بھلا راسکی؟ (مرک ء) مسٹی سوچ
 جیرا انگا نا دا سوچ آک دانا نا علم آن پیش کسر۔ دانا جبران و فریشان مس۔ بادشاہ دانا نا جیرانی ء محسوس کرسا پارے کنا پارہ خان دانا ء بخت سے نا وخت رینگک۔ اکہ دانا دا سوچ آتا ورندی ء ایٹس تو ای دانا ء تینا وزیر کیوہ۔ اکہ جواب متنگ کٹو گڑا، مرک اکن تیار مرے۔ ہندا ہیبت آتون بادشاہ پڑو کرے مجلس کپہ ہر جامرہ، انشاء اللہ۔
 دانا جیرا انگا نا سوچ آتا ورندی تے چندری کتاب آتے ٹی چا۔ و چندری زانت کار آتے سوچ کرے و لے بچ اس دوہو۔ ششٹی دے دانا مرک انا خلیس آن علاقہ ء الا انرا۔ چنسا ہنسا اسد بزرغ اس کشار کنگ ء۔ بزرغ دانا ء درست کرے۔ ہرا کگ کاسہ؟ دانا دربار اٹی مروک آکل واقعد ء بزرغ ء پارے۔ دینا نا

لہ پارے ابا دارانت انت اکن ء، کچی آ اسخے کان؟ ہندن نا ارا آشنین آن مسر میل مرسک۔ ای لمہ غا ہرا ء و لے لمہ پارے ابا بچ ء چند کیوہ، بچ کپک۔ و ہرا مانا ہم سر مریرہ۔ ای لمہ تون اہل بھلا کلام ہر فا ہنڈ۔ و لہ کنا لم نا کڑا درنسک، لمہ پارے ابا کئے دا ہیبت ء ڈنگ کن پارسی ای امر دا زومت بیغا۔ ارا ٹی لمہ نا ہیبت کسرہ، ہمو وخت آپیڑے تا، پراہے۔ مسٹی (گڑا نا چورہ) شانا، کتس۔ بچ آسے انا کنگڑا چنا ای سیر آرخ کنگک۔ لمہ کئے خب کرے، بوغا۔ ای اولدما ہم پیہ مسٹ کہ لمنا تن کن بوغنگ اٹی ء۔ ولداسا تاک کہ لمہ کنا لکھی ٹانی، ہرا کڑا بلنگ کن پیہ اولک۔ اونا خواری کئے ایو اسکان یات ء۔
 کچی عالموئی تن بھاز سیال و عزیز آک ایر، باوہ بے وس تینا بچ آ خابوت آن چنگی آن مرسک۔ ایٹین تو ارا نا تعلقداری مستونگ شادوانی قبیلہ تون نسک، و لے تینا غاوت تون ناواڑ ہی ء کرفوقہ، اسخے کہ چنگی آن چوری ہیتمی نسک، بس اسد ہیبت اس پارے کہ ابا او افخے سا تما تو نئے زندہ انجیر در۔ کنا باوہ پارے کہ جیرہ نا ڈنارک بھاز ء، ہندا ڈنارٹا کا تم آ ای چنگی آن تینا شار ء الاٹ، ٹی ہم ہمو کڈ اسیون کچیں۔ ای ہر خوت اڈان معلوم کریرہ گڈ لیکو دے تیشی کیرہ ء پارے کہ ابا مستونگ شار اٹی بس اسٹاپ اسے، اڈے کنا سدر عزیز اسے، اونا ہننن فیش محمد ء، و کچی عالمو نا دا جو ٹی کہ او ٹی بچ ارا دوانا ء۔ و لے ای تینا زند اٹ او افخے بچشانت۔ داسخے بش کچیں، و نئے دا جائیداد ء۔ دانا لمہ ء ہر خمر ء۔ ابا خان پد ای اسد دے اس لمہ خان معلوم کریت کہ لمہ نے خبر نسک۔ دا جو ٹی ابا نا ءو ٹی کئے اسخے پارے تلوین۔ لمہ پارے ابا باوہ اسد ایما ندر و خیر خواہ ء بندرغ اس نسک۔ ہر گڑا نا او دے اللہ ابر نسک، ای اسخے اونا ثواب دا ہر خراب کیوہ۔ اونا گڑا نسک اوتینا زنداٹ او افخے تسوسے۔ ای دیراٹ قومی مجرم آک پل و لاڈ و لنگرہ۔ ہرا کف قوم اکن وطن کن ڈیہر اکن مش اکن ڈرڈ سیرہ ء ڈکھ ہر فرہ ڈیل و زندان ء ہر خمر ء سختی مسوری سیرہ ہر اوقھیا ہیبت مریک۔ اوقھیا قربانی تا شگ کنگنگ۔ او افخے شیف

مرے یا کہ ادب غٹ کڑدہ غاک تینا مسخت ء دوئی کنگنگ کن خلقت ء بے وقوف کنگنگ نا کوشت کیرہ، ایو کڑدہ غانوں اور اور ادیب و شاعر اک ہم کپہ و ماہر نا ٹی ء ہلسا تینے اس خلقت آن مرتحاوہ حد تو دادے کہ چپی اس ء جانل و بے شعور پارسا او دے قصور وار پانگنگ۔“
 ”تلاش“ نا گینتری تا ک آتیشی براہوئی ادب نا حوالاٹ اداریہ نوشتہ کنگنگ نے، چندری اداریہ غائیشی براہوئی زبان ء میڈیم کنگنگ نے۔ براہوئی ادب اٹی تیزی کبوتی، ادبی رویدادی رجحان آتارداٹ ہیبت کنگنگ نے۔ ہندن براہوئی ادب اٹی بھاز آاداریہ غاک ہیرہ اسد خاص ء سولک بھاز آاداریہ غاک ہیرہ اسد خلگور، دا کان بیدس ”تلاش“ نا ادب دوئی نا کل آن بھلا شادی دادے کہ او بھولک ء شاعر ادیب و زانت کار تے یاد کریرے ہرا ک تینا چنڈ ء ایما ندری سچائی و کٹ منٹ نا ہندا او جیکب ابا سکنا ہا بارننگ گڑا پڈ تون تن نیمہ عاجبب آخا بچین آسرس۔ بھاز رخ نسک، ای خیال کریت کہ داسہ نا گنگ (کچی) آسوار مروں، و زوارا غا سر مروں، و لے اٹ کرارکون آ شاعر آک زند تیر کیرہ او راج ہرا کڈ اٹ پنگ اٹی ء۔ ن ناراج نا گرج انا حالیت“ نا سرجال اٹون ہرا اداریہ نوشتہ کنگنگ نے، ادبی سیاسی و ادبی بے حس و کنڈے، نا تزی، و ادبی رویدعا تارداٹ بھاز گچین و علمی و فکری حوالاٹ ہیبت کنگنگ نے، کنا خواہش ء کہ ای تلار نا دا اداریہ ء ایونو نا دیوان تون شہیر کیوہ۔
 دادے کہ سنے ایو کفایت کرارکون انگا بندرغ آتا گرج ء؟ یا ہمو فقا ہرا فقا مسخت ہیرہ زر کنگنگ ء و دا حقیقت کئے ندر ضمیر ء سو دا کنگنگ آن دوئی بریک یا سیاست ء نیلام کنگنگ آن مرک ء۔ نن من یا مننن نا

مردیک یا کہ ادب غٹ کڑدہ غاک تینا مسخت ء دوئی کنگنگ کن خلقت ء بے وقوف کنگنگ نا کوشت کیرہ، ایو کڑدہ غانوں اور اور ادیب و شاعر اک ہم کپہ و ماہر نا ٹی ء ہلسا تینے اس خلقت آن مرتحاوہ حد تو دادے کہ چپی اس ء جانل و بے شعور پارسا او دے قصور وار پانگنگ۔“
 ”تلاش“ نا گینتری تا ک آتیشی براہوئی ادب نا حوالاٹ اداریہ نوشتہ کنگنگ نے، چندری اداریہ غائیشی براہوئی زبان ء میڈیم کنگنگ نے۔ براہوئی ادب اٹی تیزی کبوتی، ادبی رویدادی رجحان آتارداٹ ہیبت کنگنگ نے۔ ہندن براہوئی ادب اٹی بھاز آاداریہ غاک ہیرہ اسد خاص ء سولک بھاز آاداریہ غاک ہیرہ اسد خلگور، دا کان بیدس ”تلاش“ نا ادب دوئی نا کل آن بھلا شادی دادے کہ او بھولک ء شاعر ادیب و زانت کار تے یاد کریرے ہرا ک تینا چنڈ ء ایما ندری سچائی و کٹ منٹ نا ہندا او جیکب ابا سکنا ہا بارننگ گڑا پڈ تون تن نیمہ عاجبب آخا بچین آسرس۔ بھاز رخ نسک، ای خیال کریت کہ داسہ نا گنگ (کچی) آسوار مروں، و زوارا غا سر مروں، و لے اٹ کرارکون آ شاعر آک زند تیر کیرہ او راج ہرا کڈ اٹ پنگ اٹی ء۔ ن ناراج نا گرج انا حالیت“ نا سرجال اٹون ہرا اداریہ نوشتہ کنگنگ نے، ادبی سیاسی و ادبی بے حس و کنڈے، نا تزی، و ادبی رویدعا تارداٹ بھاز گچین و علمی و فکری حوالاٹ ہیبت کنگنگ نے، کنا خواہش ء کہ ای تلار نا دا اداریہ ء ایونو نا دیوان تون شہیر کیوہ۔
 دادے کہ سنے ایو کفایت کرارکون انگا بندرغ آتا گرج ء؟ یا ہمو فقا ہرا فقا مسخت ہیرہ زر کنگنگ ء و دا حقیقت کئے ندر ضمیر ء سو دا کنگنگ آن دوئی بریک یا سیاست ء نیلام کنگنگ آن مرک ء۔ نن من یا مننن نا

مردیک یا کہ ادب غٹ کڑدہ غاک تینا مسخت ء دوئی کنگنگ کن خلقت ء بے وقوف کنگنگ نا کوشت کیرہ، ایو کڑدہ غانوں اور اور ادیب و شاعر اک ہم کپہ و ماہر نا ٹی ء ہلسا تینے اس خلقت آن مرتحاوہ حد تو دادے کہ چپی اس ء جانل و بے شعور پارسا او دے قصور وار پانگنگ۔“
 ”تلاش“ نا گینتری تا ک آتیشی براہوئی ادب نا حوالاٹ اداریہ نوشتہ کنگنگ نے، چندری اداریہ غائیشی براہوئی زبان ء میڈیم کنگنگ نے۔ براہوئی ادب اٹی تیزی کبوتی، ادبی رویدادی رجحان آتارداٹ ہیبت کنگنگ نے۔ ہندن براہوئی ادب اٹی بھاز آاداریہ غاک ہیرہ اسد خاص ء سولک بھاز آاداریہ غاک ہیرہ اسد خلگور، دا کان بیدس ”تلاش“ نا ادب دوئی نا کل آن بھلا شادی دادے کہ او بھولک ء شاعر ادیب و زانت کار تے یاد کریرے ہرا ک تینا چنڈ ء ایما ندری سچائی و کٹ منٹ نا ہندا او جیکب ابا سکنا ہا بارننگ گڑا پڈ تون تن نیمہ عاجبب آخا بچین آسرس۔ بھاز رخ نسک، ای خیال کریت کہ داسہ نا گنگ (کچی) آسوار مروں، و زوارا غا سر مروں، و لے اٹ کرارکون آ شاعر آک زند تیر کیرہ او راج ہرا کڈ اٹ پنگ اٹی ء۔ ن ناراج نا گرج انا حالیت“ نا سرجال اٹون ہرا اداریہ نوشتہ کنگنگ نے، ادبی سیاسی و ادبی بے حس و کنڈے، نا تزی، و ادبی رویدعا تارداٹ بھاز گچین و علمی و فکری حوالاٹ ہیبت کنگنگ نے، کنا خواہش ء کہ ای تلار نا دا اداریہ ء ایونو نا دیوان تون شہیر کیوہ۔
 دادے کہ سنے ایو کفایت کرارکون انگا بندرغ آتا گرج ء؟ یا ہمو فقا ہرا فقا مسخت ہیرہ زر کنگنگ ء و دا حقیقت کئے ندر ضمیر ء سو دا کنگنگ آن دوئی بریک یا سیاست ء نیلام کنگنگ آن مرک ء۔ نن من یا مننن نا

